

Dzień kobiet.

Dzień patrona oblubieńców, dzień św. Józefa, obrały sobie kobiety postępowe w Austrii i innych państwach, aby urządzać demonstracyjne zgromadzenia i pochody na rzecz równouprawnienia politycznego swojej płci i rozszerzenia na kobiety prawa wyborczego do parlamentu, sejmu i gminy.

Oczywista rzecz, że i krakowskie sufrażystki nie pozostały w tyle za kobietami innych miast. Urządziły więc wielkie zgromadzenie w ujeżdżalni przy ul. Rajskiej, poczem pomaszerowały pochodem przez

tej większości nie zadowala premiera. Rzeczywiście opozycja przeciwko Luzzati'emu wynosiła tylko 70 posłów, ale w liczbie tej znajdowały się najwybitniejsze jednostki i właśnie dawni przyjaciele polityczni prezydenta gabinetu, a przeprowadzenie reformy wyborczej, a więc najważniejszego zadania, jakiego podjął się on, obejmując rządy, natrafiało na poważne trudności. Projekt Luzzati'ego był bardzo liberalny, posuwał się bowiem aż do przymusu wyborczego, co nie podobało się skrajnej lewicy, mimo więc znacznej większości, jaka się za nim oświadczyła, uznał kierownik gabinetu za stosowne ustąpić.

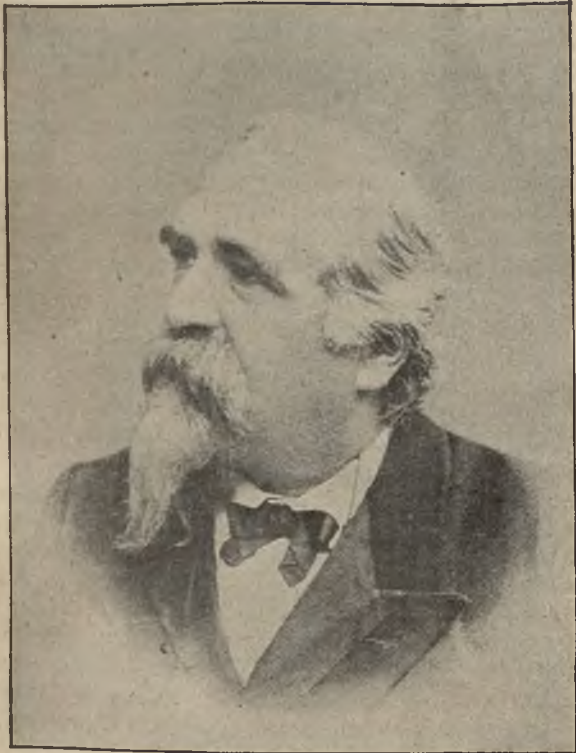
Ludwik Luzzati stał u steru nawy państwowej Włoch od kwietnia zeszłego roku. Następcą jego będzie Giolitti, który powraca na porzucone przed rokiem i trzema niespełna miesiącami stanowisko.

Zgon popularnego autora.

(Do ilustracji na str. 10).

Szczupły zastęp pisarzy dramatycznych polskich, poświęcających swe zdolności i swe pióro przede wszystkim sztukom z życia ludu wiejskiego, znowu się zmniejszył, przez zgon jednego z najzasłużeńszych i najwybitniejszych, Jana Galasiewicza.

S. p. Galasiewicz, właściwie Galos, pochodził z rodziny włościańskiej. Urodził się 1849 r. we wsi Przegini Duchowskiej w Krakowskim, uczęszczał do szkół w Krakowie, poczem jako dwudziestoletni młodzieniec wstąpił do teatru poznańskiego, gdzie jako aktor pracował przez sześć lat. Przeniósł się potem na scenę krakowską, a wreszcie 1880 r. do Warszawy, gdzie występował przeważnie w rolach ludowych. Około 1890 r. zaczął zapadać na zdro.

Zmiana gabinetu we Włoszech: Lodovico Luzzati, ustępujący premier.

Dzień kobiet: Pochód demonstracyjny postępowych kobiet krakowskich.

miasto, ul. Karmelicką, Dunajewskiego, Basztową, Stawkowską, Rynkiem i Grodzką pod magistrat, gdzie odłączyła się deputacja niewiast z posłem Daszyńskim na czele, aby prezydentowi dr. Leowi wręczyć memoriał z postulatami kobiet, reszta zaś podążyła dalej ul. Bracką do Rynku i pod pomnikiem Mickiewicza po wysłuchaniu dwóch przemówień i sprawozdaniu z posłuchania u prezydenta miasta, rozeszła się w spokoju do domów. Pochód niewiast, do których przyłączyło się wielu mężczyzn oraz orkiestra kolejarzy, wywołał w całym mieście wielką sensację.

Podobne manifestacje odbyły się w innych miastach galicyjskich, w szczególności we Lwowie, odbyły się też w Wiedniu, Berlinie, Hamburgu i t. d.

Z manifestacji tych zamieszczamy parę zdjęć z Krakowa i Wiednia.

Zmiana gabinetu we Włoszech.

Omawiając we wstępnym artykule dymisyę dotychczasowego włoskiego prezydenta ministrów Luzzati'ego, pisze *Temps*, że za przykładem Briand'a weszło w modę ustępować z tego stanowiska mimo posiadania większości w parlamencie, skoro skład

Powodem jego ustąpienia było wówczas niezadowolenie z jego projektu reformy podatkowej, zrehabilitowanego w tym duchu, ażeby ulżyć ciężarów sferom uboższym, natomiast przenieść te ciężary na ludzi bogatszych. Łatwo się domyślić, że kto występuje z podobnymi ustawami, jedna sobie sympatię szerszych mas, ale naraża się na nienawiść klas wyższych i nie może liczyć na ich poparcie. To też Giolitti wkrótce po tym projekcie skorzystał z pierwszego lepszego pozoru — była nim kwestya rozdziału subwencji między towarzystwa żeglugi — i podał się do dymisyi.

Przez dłuższy czas trzymał się potem zdala od życia publicznego, odpoczywając po trudach wysokiego swego stanowiska i ratując nadwątlone nimi zdrowie. Dopiero w ostatnich dniach przypomniał się świetną mową wygłoszoną w parlamencie. Wywołała ona powszechne zadowolenie i dawni zwolennicy zaczęli znów gnać się do Giolittiego. To też gdy rozeszła się wieść o dymisyi gabinetu Luzzati'ego, odrazu uznano go w kołach politycznych i w prasie za jego następcę. Giolitti wahał się przez pewien czas i parokrotnie konferował z królem, ostatecznie przyjął jednak misję utworzenia nowego ministerium. Czy wróci z nim razem pogrzebane z jego ustąpieniem reformy finansowe — vederemo.

wiu, musiał się poddać amputacji nogi, a w następstwie porzucić scenę. Z tem większym zapalem i gorliwością poświęcił się pracy pisarskiej.

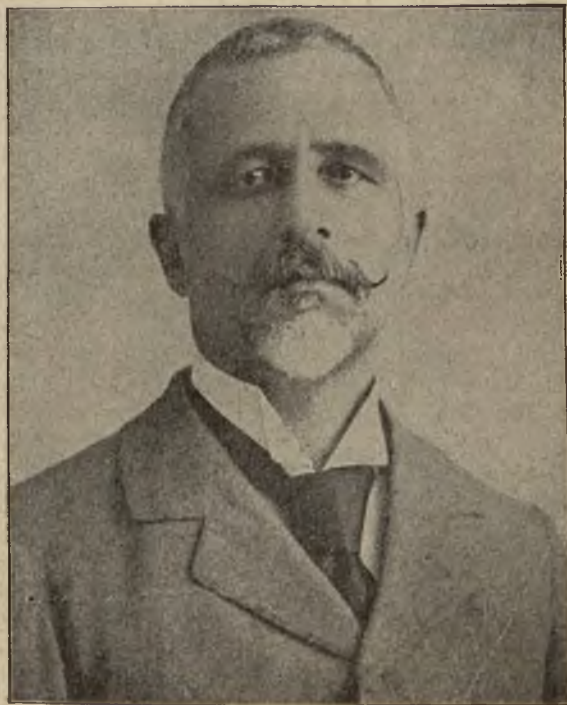
Utwory dramatyczne Galasiewicza cechuje wielka znajomość życia i zwyczajów ludu, nadto bardzo zręczna robota sceniczna. Do najpopularniejszych należy „Czartowska ława“, grana po raz pierwszy w Krakowie 1880 r., następnie w Warszawie, we Lwowie i na innych scenach, ostatecznie w krakowskim teatrze ludowym, wszędzie z dużym powodzeniem.

Z innych sztuk Galasiewicza na wzmiankę zasługują: dramat „Wspólne winy“, „Chata za wsią“, „Aby handel szedł“, „Ciarachy“ i inne. Drukował też obrazki z życia wiejskiego, między innymi „Wiejski świątek“.

Jako aktor odznaczał się s. p. Galasiewicz swobodnym, naturalnym humorem, przez wiele lat był najlepszym na scenach polskich odtwórcą typów chłopskich. Cieszył się ogólną sympatią, jako człowiek wielce uprzejmy, uczynny i koleżański.

Dzień kobiet: Delegacja kobiet z p. Daszyńskim (X) na czele pochodu

Zmiana gabinetu we Włoszech: Giovanni Giolitti,